

3. Пушечный прахъ (Барутъ).

Най първо ученый монахъ Рожеръ Беконъ, който бълъ профессоръ въ Оксфорскій университетъ, далъ мысль за пушечный прахъ. Той казва въ едно свое съчиненіе, чи селитра-та, сѣра (кююртъ) и вѫглища, къту сѫ смѣсены и затворены въ нѣкоя пустотѣ, издавѫтъ гърмежъ и свѣтлинѣ. Нъ Беконъ неможя да си приведе мысль тѣ въ испълненіе; защото нѣго го преслѣдваше църква-та, къту еретикъ, а народъ-тѣ, — къту колдунъ (магесникъ). Подирь полвина вѣка, а именно около 1350 год. подирь Р. Хр. единъ монахъ отъ Францисканскій орденъ, на имѧ Бартолъдъ Шварцъ испълнилъ Беконовѣтъ мысль. Рассказвѫтъ, чи еднъжъ този монахъ, къту чукалъ на едно вѫглища, сѣрѣ и селитрѣ, паднала случайно въ таѫ смѣсь една искра и направила страшно изхварленіе. Монахъ-тѣ бълъ твърде искусенъ и любопытенъ химикъ. Подирь това нечаянно открытие той въ кратко време усъвършенствовалъ изобрѣтеніе-то си инаучилъ други-тѣ какъ да употреблявѫтъ пушечный-тѣ прахъ. За това по вечето мыслѣтъ, чи Бартолъдъ Шварцъ изнамѣрилъ барутъ-тѣ. Споредъ доказателство-то на нѣкои историци, най първо Венеціанцы-тѣ зели да употреблявѫтъ барута, и отъ тогава военно-то искусство ся преобразило. Рыцари-тѣ сѫ ся изгубили, а на място-то имъ сѫ ся явили крушуми-тѣ. Въ Фрибургъ, дѣто ся е родилъ Бартолъдъ Шварцъ, има направенъ памятникъ съ надпись и на върха статуя, която изображава Бардолда Шварца.